

Sikkert skylder Kvindesagens Venner den Mand en Tak, som brød Isen for Kvindernes Adgang til Statens højere Undervisningsanstalter.

Nn.

Fra fremmede Lande.

De Afsløringer af Forbrydelse mod Sædeligheden, som Mr. Stead, den energiske Redaktør af »Pall-Mall Gazette«, har iværksat, og som største Delen af vore Blade har bragt Beretninger om og givet Uddrag af, har, som man kunde vente, ikke blot sat den offentlige Mening stærkt i Bevægelse, men har ogsaa bragt positive Resultater. I Følge den hidtil gældende engelske Lov var Forførelse af Pigebørn ikke strafbar, naar Pigebarnet var 13 Aar (1). Forgæves er en Lov, som flyttede denne naturlige Aldersgrænse højere op, bleven forelagt Underhuset tre Gange; forgæves har det i den Anledning nedsatte Udvalg bragt Kjendsgjerninger for Lyset, som i alle Maader var ligesaa rystende som de, Mr. Stead har offentliggjort — de Herrer Parlamentsmedlemmer fandt ikke Sagen vigtig nok til at gjøre noget. Da slog »Pall Mall«s Afsløringer ned. I Begyndelsen var man stemt for at betragte Offentliggjørelsen som strafbar. Dette maatte man imidlertid opgive, da Mr. Stead erklærede, at han i saa Fald for Retten maatte opgive Forbrydernes Navne, og da den engelske Retspleje er offentlig, vilde saaledes mange af Englands fornemste Personer blive brændemærkede i hele Landets Øjne. Man prøvede da paa at ignorere Afsløringerne. Men det lod sig ikke gjøre. Tusender af Anerkjendelses- og Taknemlighedsbreve fra ansete Mænd strømmede ind til Pall Malls Kontor, Ærkebispem af Canterbury udsendte et Manifest om Sagen, de bekendteste af Englands Biskopper udtalte offentlig deres Sorg og Harme over denne Skændsel, en ligefrem utallig Mængde offentlige Møder gav Folkets store Masser Lejlighed til at udtale sig. Og var Mændene virksomme, var Kvinderne det langt mere. I Spidsen for dem alle gik Mrs. Booth, »Generalinde« for den religiøse Sekt »Frelsens Hær«, som hidtil mest har været ud-